

[Eva Møller]

nødvendigt led i den debat om gymnasiet, der føres også uden for denne sal. Jeg vil også gerne i den forbindelse takke undervisningsministeren. Det glædede mig, at hun efter at have hørt mit indlæg forstod, at debatten var rejst ud fra et engagement i og en interesse for gymnasiet.

Jeg vil specielt sige, at når vi havde ønsket debatten her i dag, er det ud fra en betragtning om, at uddannelsesudvalget ikke er folketinget, og vi ønskede, at debatten skulle føres ikke blot i uddannelsesudvalget, men i folketinget. Jeg skal ikke her komme ind på de bemærkninger, som hr. Alfred Hansen gjorde om, hvor langvarig en proces det var at få ikke ministerens tale til rektormødet, men et uddrag af ministerens tale ved rektormødet.

Flere ordførere har i debatten været inde på de erhvervsfaglige uddannelser, og den debat vil vi fra konservativ side gerne deltage i, men den hører efter vor opfattelse ikke hjemme i dagens diskussion. Men for at der ikke skal være tvivl om vor holdning i den sag, kan jeg sige, at vi ønsker reelle tilbud til de unge, der ikke er motiverede for en studieforberevende eksamen, som en studentereksamen er, men her har det jo hidtil ikke været nemt at råbe socialdemokratiet op.

I anledning af hr. Nørgaard Sørensen's bemærkninger om oversættelser og talsystemer, som ikke er sædvanligt stof i en folketingsdebat, vil jeg gerne sige, at det er noget, jeg er ganske enig med hr. Nørgaard Sørensen i, men på den anden side er jeg meget glad for, at jeg nævnte netop disse ting, for ellers tror jeg ikke hr. Nørgaard Sørensen overhovedet var kommet ind på gymnasieområdet i sin ordførertale, og det ville jeg da have beklaget meget, når det er det, diskussionen drejer sig om.

Den anden grund til at nævne disse ting, da jeg jo ikke på forhånd kendte ordførertalen fra socialdemokratiet, var, at jeg ønskede at sige noget konkret om gymnasiets niveauer og ikke blot indskrænke mig til nogle intetsigende floskler, som jeg jo har hørt andre har beskyldt hinanden for at komme med i debatten. Med disse bemærkninger har jeg altså ønsket at illustrere det faglige niveau, der er i dagens gymnasieskole, og det faglige niveau, som vi ønsker bevaret. Desuden er det jo således, at stadig flere love af dem, vi vedtager i denne sal, er bemyndigelseslove,

og derfor er vi nødt til at oplyse ministeren om, i hvilken retning hun i hvert fald efter vor opfattelse ikke kan udstede bekendtgørelser og cirkulærer.

Jeg skal endnu en gang vende tilbage til valget fra folkeskole til gymnasium. Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at jeg ikke synes, det er noget stort og afgørende valg at træffe, og jeg synes, det er at undsige sig den folkeskolelov, som man har været med til at stemme for, når man fra socialdemokratisk side siger, at det er et vanskeligt valg. Der står direkte i formålet for folkeskolen, at man skal have evne til stillingtagen, og dertil hører for mig også dette at kunne vælge mellem en sproglig og en matematisk linje. Når vi ønsker linjedelingen påbegyndt så tidligt, er det, fordi vi ikke ønsker en udsættelse af linjevalget til 2. g. Det vil bevirke, at studentereksamen ikke længere er så velegnet som studieforberevende eksamen, som den er nu, og det vil betyde en forlængelse af studietiden, hvilket vi ikke kan medvirke til. Det er som nævnt i mit første indlæg for det konservative folkeparti noget centralt at opretholde gymnasiets nuværende formål: at være almindennende og studieforberevende.

Gymnasiets nuværende popularitet skyldes, at det er de unges eneste mulighed for at få en eksamen. Denne store popularitet betyder altså reelt, at socialdemokratiet ikke har ret i sine tanker om, at ungdommen ikke ønsker en eksamen. Da gymnasietilgangen altså skal ses som et ønske om en uddannelse, er det vel rimeligt at give alle unge et reelt og kompetencegivende uddannelses tilbud ved at skabe alternative uddannelser til gymnasiet i stedet for blot at ødelægge det gode uddannelses tilbud, en gymnasieuddannelse er, ved at ofre den på lighedsidealets alter.

Jeg skal til undervisningsministeren sige, at når der tales om forsøgsordninger, vil jeg gøre opmærksom på, at jeg nævnte, der var forsøg, vi ikke kunne medvirke til, eller forsøg, vi mente burde undgås. Men jeg vil meget gerne høre, hvordan undervisningsministeren kan tale om en fortsat udvidelse af forsøgsvirksomhed, som det gøres i tidsskriftet Uddannelse, ved at tale om at give lærerne reelle muligheder for at erhverve sig nye kvalifikationer, når finansministeren i de løbende overenskomstforhandlinger med AC og Gymnasieskolernes Lærerforening siger, at der ikke er penge til en sådan virksomhed.